

Madjer: un gol per entrar a la història

per Rafael Castañer

El polifacètic artista nord-americà Andy Warhol va dir un bon dia que tothom té dret a 15 minuts de fama a la vida. Ho va dir una persona que va ser famosa des dels 25 anys fins que es va morir. Per mi i per a molts de la meua generació, Rabat Madjer, un davanter algerià de molta classe, va fer-se cèlebre no per la seva trajectòria professional, sinó per un únic gol, el que li va marcar al Bayern de Munic en la final de la Copa d'Europa de la temporada

1986-87. Un subtil toc d'esperó en el partit decisiu de la màxima competició europea de clubs en què només participaven els campions de lliga de cada país i en què encara no hi havia lligueta prèvia. A més hi havia altres condicionants: nord contra sud, rics contra pobres, l'ordre i la disciplina en el joc enfront de la passió...

El partit semblava caure del costat del Bayern de Rummenige, però un jove Paulo Futre (diuen que Gil i Gil, el president de l'Atlético, va fitxar l'astre portuguès en els mateixos vestidors de l'estadi de Viena on es va disputar la final) i el mateix Madjer es van rebel·lar contra aquest ordre. Jugada per la dreta de Juary

i la pilota cau als peus de Rabat, que s'atura i bat el porter rival amb un toc de genialitat que va permetre empatar el partit. Va ésser una acció suau, un detall tècnic d'enorme plasticitat. Posteriorment, Juary va aconseguir el 2-1 definitiu que va donar al Porto la seva primera Copa d'Europa.

Aquells cinc minuts -van ser menys, en el cas de Madjer- van relançar la seva carrera i van permetre al futbolista africà signar un contracte important amb el València. Tanmateix, a Mestalla les coses no li van anar bé i només s'hi va estar un any (1988). Aleshores va tornar al club de la seva vida, el Porto, equip amb el qual el millor jugador d'Algèria de tots els temps va penjar les botes.

Patrocinat per:

març 2015

EL DRAC

FULLETÓ INFORMATIU DEL CLUB ESPORTIU BANYOLES

ENTREVISTES EN BLANC I BLAU

JOAN FAURÓ
Vicepresident del Banyoles

“Estem contents d’haver portat estabilitat al Club, però ara és l’hora que entri gent jove”

Ja és oficial. L’actual Junta Directiva del Banyoles plega i convoca eleccions pel pròxim 18 de maig. El vicepresident Joan Fauró explica els motius d’aquesta decisió i confia en què la nova directiva continuï amb la bona feina feta en els darrers anys, tot i que reconeix que “ens han quedat coses per fer, coses per millorar”.

Us vau fer càrrec del Club en un moment molt delicat i vau aconseguir posar-hi ordre. Per què decidíu plegar ara que les coses van prou bé?

Perquè són gairebé sis anys, en plena crisi, i això ens ha obligat a dedicar-hi molt de temps i molts esforços. El desgast ha estat important. En tot aquest temps hem aconseguit una estabilitat econòmica i en l'àmbit esportiu, diversos equips de base han tornat a disputar una categoria molt alta, al preferent, gràcies a la feina dels nostres tècnics. Socialment, la nostra relació amb l'equip de Junts i Endavant ens ha enfortit com a entitat solidària. A més, tenim una bona relació amb l'Ajuntament de la ciutat... Tot plegat fa pensar que gent més jove, amb noves idees, puguin acabar de donar l'embranchida que el Club necessita millorant-ne una gestió que, segons el nostre entendre, s'ha de sustentar en un futbol base de qualitat, un primer equip amb gent de la comarca i un rigor econòmic. Aquest és el model que deixem.

Marxa tota la junta o algú continuarà?
Crec que marxarem tots, però jo no puc parlar per la resta de companys.

La vostra principal aportació a la recuperació del Club ha estat en l'apartat econòmic, aconseguint eixugar el deute i plantejar pressupostos més adaptats a la realitat?

Tots els membres de la Junta creiem que no és factible gestionar una entitat sense un rigor econòmic, però en 101 anys d'història el Banyoles només ha aconseguit jugar

en una categoria superior a l'actual tot i els anys de bonança, els fitxatges de jugadors de la província i fins i tot de fora del país. Què vull dir, amb això? Que un altre tipus de política esportiva és possible i també vàlida, amb jugadors de casa i amb una contenció de les despeses. Fixa't que els juvenils feia disset anys que no estaven a preferent i el cadet potser no hi havia estat mai. També s'ha de dir que tenim un local social envejable finançat per l'Ajuntament, ben cert, però bé vam haver de convèncer-los per fer-lo, no? El que vull dir és que, en general, hem gestionat bé aquestes tres parcel·les: l'econòmica, l'esportiva i l'institucional.

El futur esportiu del Club demana potenciar el futbol de base...

S'han posat els fonaments perquè això sigui així, però tot dependrà de la nova Junta. De models n'hi ha molts i el nostre el teníem molt clar: futbol amb exigència, amb valors formatius, amb respecte als contrincants, als àrbitres, als companys i a les instal·lacions, una activitat que et permeti fer amics dirigida, essencialment, als nois de la ciutat perquè algun dia acabin jugant al primer equip o en una categoria superior.

Què us ha quedat per fer? Quins projectes deixeu a mig edegar?

Una de les grans frustracions ha estat no haver pogut mantenir el Banyoles B. També teníem preparada la campanya de promoció 'Sóc del Banyoles' enfocada a millorar la massa social i el mandatatge que s'ha hagut de posposar. En aquests

aspectes, des del nostre punt de vista, és on la nova Junta pot fer que el Club faci un pas endavant.

Quin serà el vostre paper amb la Junta entrant?

El que ells considerin que hem de tenir. El Club està ben estructurat en tots els àmbits, des de l'econòmic a l'esportiu passant per l'administratiu i el logístic. Per tant, si la nova Junta considera que li hem d'explicar el nostre funcionament, ens tindrà a la seva disposició per ajudar amb tot el que calgui.

Preferiu que els nous gestors siguin continuistes?

Nosaltres sempre hem estat fidels a un model de Club i pensem que és el que s'ha de seguir, però el que no podem assegurar és que n'hi hagi d'altres, de models, que també funcionin. Segur que qui entrí aportarà novetats i generarà il·lusió per continuar endavant.

Suposaria un problema econòmic el desces de categoria del primer equip?

En primer lloc, això encara no s'ha acabat i els jugadors no tiraran la tovallola. I responnent a la seva pregunta; no, no suposaria cap problema econòmic.

Esteu satisfets de la feina feta?

Estem contents d'haver portat estabilitat al Club i del temps que hi hem dedicat, de les alegries que ens hem emportat i dels amics que hem fet. Sempre estarem al servei del Banyoles.

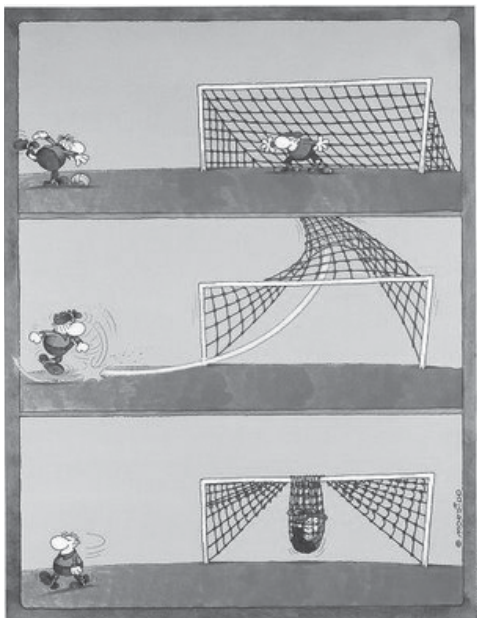
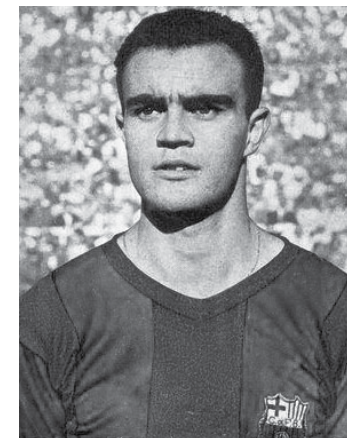
Classificació de Primera Catalana [Grup 1]

Equips		Punts	Partits				Gols		Últims partits jugants
Ordenar per:	J.		G.	E.	P.	F.	C.		
1	GRANOLLERS, E.C. "A"	50	25	14	8	3	42	20	E E G G E E
2	MANRESA, C.E. "A"	50	25	14	8	3	42	19	E E G G G G
3	JUPITER, C.E. "A"	48	25	15	3	7	48	26	P G G G G E
4	CF LLORET "A"	43	25	11	10	4	39	28	E G G G P E
5	AVIA, U.E. "A"	43	25	12	7	6	37	37	G G P G P P
6	L'ESCALA, F.C. "A"	43	25	13	4	8	33	24	E P P P P G
7	GIRONA, F.C. "B"	40	25	11	7	7	40	27	G P P P P G
8	SANTS, U.E. "A"	39	25	11	6	8	34	26	P E G G G P
9	MOLLET U.E., C.F. "A"	37	25	10	7	8	28	24	E E E G G E
10	HORTA, U.AT. "A"	34	25	10	4	11	31	35	G E P P P G
11	FARNERS, C.E. "A"	32	25	9	5	11	32	30	E P P P P G
12	VIC UNIÓ ESPORTIVA CLUB "A"	32	25	9	5	11	37	41	P P E P P G
13	MOLLETENSE, U.D. "A"	30	24	8	6	10	26	27	E E G G G P
14	LA JONQUERA, U.E. "A"	28	24	7	7	10	36	38	E P G G G P
15	GRAMANET MILAN, U.D.A.T "A"	22	24	5	7	12	21	33	P E G G P G
16	TECNOFUTBOL, C.F. "A"	21	24	5	6	13	19	40	E G G G G P
17	BANYOLES, C.E. "A"	17	25	5	2	18	21	43	P G P E P P
18	MONTCADA, C.D. "A"	8	25	2	2	21	15	63	E P P P P P

Sabies que...?

Joaquim Brugué Heras va ésser el primer jugador nascut a Banyoles que va jugar a Primera?

Nascut a Banyoles el 18 de juliol del 1931, Joaquim Brugué Heras va ésser el primer futbolista nascut a Banyoles que va jugar a Primera Divisió. Va iniciar-se al club blanc-i-blau, i en edat juvenil va fitxar pel Barça, equip amb el qual va debutar a la màxima categoria del futbol estatal en la temporada 1951-52. En total, Brugué, que era defensor, va disputar nou campanyes a Primera, totes vestit de blaugrana (83 partits, 1 gol), i va aixecar 4 Lligues, 4 copes del Rei i 2 copes de Fires, entre altres títols. Lluís Castañer Viñas (1955-56, Barça), Pere Pla Reixach (1971-72, Granada), Joaquim Ferrer Sala (1983-84, Múrcia) i Andreu Fontàs Prat (2008-09, Barça) el van succeir.

L'il·lustrador: **Mordillo**.

EL RIVAL D'AVUI

Diumenge 29 de març
a les 5 de la tarda

CLUB ESPORTIU BANYOLES
CENTRE D'ESPORTS MANRESA

Estadi Municipal
Miquel Coromina i Moretó

Fundat el 1906

Nou Estadi Municipal del
Congost

Entrenador: **Dani Andreu**

President: **Jesús Barón**

Equipament:
Samarreta vermella i blanca,
pantaló blau i mitges
blanques

Centre d'Esports Manresa

L'any 1906 es va crear el primer club de la ciutat, el Manresa Football Club, que va ingressar a la Federació Catalana de Futbol l'any següent, mentre que el 1909 es va fundar el Catalònia Esports Club. Ambdues entitats es van fusionar l'any 1916, naixent l'actual Centre d'Esports Manresa. El 16 de maig de 1943 va debutar amb el club l'Estanislau Basora, el millor jugador de la seva història, i que el 1946 va ser traspasat al Barça.

El Manresa va ascendir el 1950 per primer cop a Tercera Divisió, categoria que va disputar 38 vegades fins al 2008 classificant-se per cinc fases de promoció d'ascens a Segona Divisió (1955, 1956, 1957, 1960, 1961). Tanmateix, a partir de la temporada 2007-08 el club va iniciar una davallada que el va portar fins a Regional Preferent. La temporada 2013-2014 va aconseguir l'ascens a la Primera Catalana.

Així doncs, en la present campanya ha debutat a Primera Catalana amb un rendiment excel·lent, ja que ara mateix, després de 25 jornades disputades, l'equip de Dani Andreu ocupa la segona posició de la classificació amb els mateixos punts (50) que el primer, el Granollers, amb 14 partits guanyats, 8 empats i només 3 derrotes. La seva fortalesa rau en la defensa, ja que és l'equip menys golejat de la categoria (només 19 gols).